

ACZÉL GÉZA

Kossuth hangja

*én már úgy készültem hogy tiszteletlenül keserű grimasszal
majd csak kibírom ami még hátra van
de egy este óta mikor a tenyérszi lemezről
megrázva a szobát recsegve földuzzadt
s forró hullámaival a viccnek képzelt előidőkből
megperzselte a hang — nyugtalan vagyok*

*mint csorbult palackból szabadult fantasztikus szellem
áldás örvénylett a zizegő tű alól
mérhetetlen messziről jött s fénylő fáradt vándorként
lovakat terelt megmaradt hazát vizeket történelmet
s az esti döbbenetben már vonult is tovább
áttűnve a remegő égbe valahol — könnyes hangja*

FARKAS ÁRPÁD

Hét törpe

*Egymásra rakva
virágok, kések,
megyek az ősznek,
megyek a télnek.
Félholtra álmódott,
örizett jonhom
késeknek érzem,
virágnak mondom.*

*Semmiből építnem,
mértékkel hinni,
hét törpe éber
az idegeimben.
Ácsolják mosolyom,
dühöm pányván,
szikrázik szívemben
hét pici csákány.*

*Sebaj, ha kitetszik:
göcög az ének,
fogafehérje
Hófehérkének . . .,
kimarjult szemmel
ne kéne látnom
kincsekkel való
elároklásom!*

*Dolgos tudómet
többel, jobbal,
szálló madarat
sípval, dobval,
késeket virágok,
virágot a kések . . .
Megyek az ősznek,
megyek a télnek.*